

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/247/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215203996
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4215203996.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovaným: 1. U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., 2. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., o zaplatenie sumy 9 699,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu M. č. k. 6C/188/2015-145 zo dňa 12. júla 2019, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti p o t v r d z u j e.

Žalovaným v 1. a 2. rade n e p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Zhora uvedeným rozsudkom Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 784,35 Eur spolu s vyčísleným úrokom vo výške 438,99 Eur, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 6,72 Eur, úrokom vo výške 13,90 % ročne zo sumy 9 699,19 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 784,35 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok). Žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 438,99 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia zamietol (II. výrok) a rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 504 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“ alebo „Obchodný zákonník“), § 150 ods. 1, 2 § 151 ods. 1, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1, č. I. 6 ods. 1, č. I. 8, č. I. 15, § 149 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 9 699,19 Eur. Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 6C/188/2015-75 zo dňa 27.09.2016 rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť sumu 8 914,84 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 8 914,84 Eur za čas od 05.05.2013 do zaplatenia. Predmetom tohto konania zostala istina vo výške 784,35 Eur. Z výpisu účtu žalobcu k 29.06.2012 vyplýva, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 10 000 Eur, ktorí sa zaviazali splácať v pravidelných 120. mesačných splátkach po 155,43 Eur. Nakoľko porušili povinnosť splácať svoj záväzok, tak ako vyplýva z listín predložených žalobcom

označených ako Loan activity enquiry žalobca listom zo dňa 12.04.2013 vyzval k predčasnému splateniu celého dlhu vo výške 10 109,21 Eur do 04.05.2013. Výška dlžnej istiny vo výške 9 699,19 Eur vyplýva z výpisu na č. I. 36 spisu. Nakoľko súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/188/2015-75 zo dňa 27.09.2016 rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne žalobcovi zaplatiť sumu 8 914,84 Eur, súd v tomto konaní rozhodol a uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi rozdiel istiny vo výške 784,35 Eur.

1.4. S poukazom na zákon č. 129/2010 Z. z. a rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 súd prvej inštancie konštatoval, že úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, preto nie je možné považovať túto zmluvu (spotrebiteľský úver) za bezúročnú a bez poplatkov. Podľa bodu 7.2 zmluvy o úvere bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté, že v prípade, ak klient neplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jeho trvania, je banka oprávnená žiadať splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. V prípade, ak klient neuhradí zostatok úveru v lehote stanovenej bankou, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov v zmysle bodu 1.2 aj úrok z omeškania vo výške úrokovej sadzby ECB platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o 8% a to až do zaplatenia. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku a úroku z omeškania je dôvodný. Úroková sadzba bola v Úverovej zmluve Optim pôžička č. 20/255/12 dohodnutá vo výške 13,90 %. K zosplateniu úveru došlo dňa 04.05.2013. Žalobca vo svojej žalobe žiadal zaplatenie istiny spolu s úrokom v sume 438,99 Eur, úrokom z omeškania 6,72 Eur, ako aj úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 9 699,19 Eur za čas od 05.05.2013 do zaplatenia a nezaplatených 438,99 Eur za čas od 05.05.2013 do zaplatenia. Súd rozsudkom č. k. 6C/188/2015-75 zo dňa 27.09.2016 priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 8 914,84 Eur za čas od 05.05.2013 do zaplatenia a preto v tomto rozsudku rozhodol tak, že žalobcovi priznal kapitalizovaný zmluvný úrok (do predčasnej splatnosti úveru) vo výške 438,99 Eur, úrok vo výške 13,90 % ročne zo sumy 9 699,19 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia nakoľko žalobca mal na tento zmluvný úrok ako aj úrok z omeškania nárok aj po zosplatení úveru, nakoľko to vyplýva z bodu 7.2 zmluvy o úvere. Z rovnakého dôvodu súd prvej inštancie uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi kapitalizovaný úrok z omeškania (do predčasnej splatnosti úveru) vo výške 6,72 Eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 784,35 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia, pričom suma 784,35 Eur predstavuje rozdiel medzi priznaným úrokom z omeškania a úrokom z omeškania, o ktorom bolo potrebné v tomto konaní rozhodnúť. Ďalej rozhodol, že žalovaní sú povinní celú sumu žalobcovi uhradiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Napriek tomu, že žalovaným bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Nitre, ktorým bola možnosť splatenia ich dlhu v splátkach zrušená, žalovaní sa na opätovné pojednávanie nariadené Okresným súdom Komárno nedostavili, od doručenia predvolania na pojednávanie súdu nezaslali žiadosť o odročenie pojednávania alebo iné ospravedlnenie svojej neprítomnosti, a preto súd v zmysle § 180 CSP pojednával v ich neprítomnosti a vychádzal z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. V priebehu celého konania žalovaní neprodukovali ani jeden dôkaz, na základe ktorého by sa dala posúdiť finančná situácia žalovaných a na základe ktorých by bol následne súd oprávnený rozhodnúť o výške splátky v takej sume, ktorá by zodpovedala celkovým osobným a majetkovým pomerom žalovaných, ako i výške celkovej sumy, na ktorej úhradu boli rozsudkom zaviazaní. Preto súd prvej inštancie v ďalšom konaní (a ani z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise) nemal preukázané také majetkové, osobné a rodinné pomery žalovaných, ktoré by odôvodňovali možnosť súdu rozhodnúť o povolení zaplatenia dlžnej istiny s príslušenstvom v splátkach. Súd preto v súlade § 232 ods. 3 CSP rozhodol, že žalovaní sú povinní svoj dlh zaplatiť v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V intenciách vyššie uvedených skutočností preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

1.5. Vzhľadom na to, že žalovaní sa s úhradou dlžnej istiny dostali do omeškania, vznikol žalobcovi nárok aj na úroky z omeškania. Žalobca si v zmysle bodu 7.2 Úverovej zmluvy uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 % ročne, ktoré vyčíslil k 04.05.2013 vo výške 6,72 Eur. Ďalej si uplatnil aj nevyčíslené úroky vo výške 8 % ročne zo sumy 9 699,19 Eur za čas od 05.05.2013 do zaplatenia a zo sumy vyčíslených úrokov 438,99 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia. Súd žalovaných zaviazal na zaplatenie sumy vyčíslených úrokov tak ako je uvedené vyššie, keďže takto uplatnený úrok z omeškania je v súlade s bodom 7.2 Úverovej zmluvy, v zmysle ktorého má žalobca pri požadovanom predčasnom splatení úveru právo požadovať od žalovaného za včas nezaplatený zostatok úveru úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z poskytnutých peňažných prostriedkov, a to až do doby jeho zaplatenia. Keďže z uvedeného ustanovenia Úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že pri predčasnom splatení úveru má žalobca právo na úroky z omeškania len z poskytnutých peňažných prostriedkov, teda len z istiny, súd v časti, v ktorej

si žalobca uplatnil úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy vyčíslených úrokov 438,99 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia, zamietol. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov súd poukazuje na zákaz anatocizmu, teda úročenia úrokov (napr. NS ČR: 35Odo/101/2002 - Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.). Z dôvodu, že je zakázané brať úrok z úroku, ako aj s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého úrok a tiež úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie hlavnou vecou, súd žalobcovi úroky z omeškania z vyčíslených úrokov nepriznal.

1.6. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v tak v prvoinštančnom konaní ako aj v odvolacom konaní plný úspech a preto mu súd proti žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti zamietajúcej časti vyššie citovaného rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, domáhajúc sa zmeny rozsudku a vyhovenia žalobe aj v zamietnutom rozsahu a náhrade trov konania. V súvislosti s námietkou nesprávneho právneho posúdenia a nárokom na zaplatenie úrokov z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov uviedol, že zmluvné úroky ku dňu zosplatenia celého dlhu boli vyčíslené pevnou sumou, ktorá pripadá na časť anuitných splátok neuhradených dlžníkom, pripadajúca na zmluvný úrok, naakumulovaný ku dňu zosplatenia a táto sa ďalej (t. j. po zosplatení celého dlhu) nenavýšuje, nejde o hľadom nároku na tento úrok z omeškania o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá má zamedziť neodôvodnenému navýšovaniu nárokov veriteľov o hľadom príslušenstva. Nárok na úrok z omeškania zo zmluvného úroku ku dňu zosplatenia je nárokom, ktorý predpokladá aj § 497 Obch. zákonníka a žiadne ani citované ani iné - zákonné ustanovenie tento nárok svojím znením nespochybňuje. K uplatneniu úroku z omeškania zo zmluvného (obchodného) úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru žalobca poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov - rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 6Co/78/2018 zo dňa 18.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/143/2017 zo dňa 19.04.2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/142/2018 zo dňa 29.05.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. 4Cob/62/2007 zo dňa 27.03.2008, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.06.2017, rozsudok Krajského súdu č. 14Co/101/2018 zo dňa 28.05.2019 a rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 25Co/219/2017 zo dňa 13.12.2017. Vzhľadom na uvedené dôvody, mal žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku - rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

4. Podľa § 470 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca voči žalovaným v 1. a 2. rade domáhal zaplatenia sumy 9 699,19 Eur, úroku vo výške 438,99 Eur (dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý boli žalovaní povinní splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia), úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatených istín vo výške 9 699,19 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatených istín 9 699,19 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 438,99 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaní v 1. a 2. rade porušili svoje zmluvné povinnosti, a preto boli listom zo dňa 12.04.2013 vyzvaní na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 04.05.2013, pričom napriek tejto výzve, pohľadávka veriteľa zostala neuhradená. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 6C/188/2015-75 zo dňa 27. 09. 2016 žalobe čiastočne vyhovel a žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť 8 914,84 Eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 8 914,84 Eur za čas od 05.05.2013 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 50 Eur, ktoré splátky sú splatné 28. dňa toho ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 40. dňom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo aj len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V dôsledku podaného odvolania žalobcu, vec prejednal odvolací súd (rozsudok č. k. 8Co/34/2017-97) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti určenia lehoty na plnenie prisúdenej istiny s príslušenstvom zmenil tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní sumu 8 914,84 Eur s 8 % úrokom z omeškania za čas od 05.05.2013 do zaplatenia zaplatiť žalobcovi do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti a výroku o trovách strán sporu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V nadväznosti na rozsudok odvolacieho súdu vec opätovne prejednal súd prvej inštancie a rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 784,35 Eur spolu s vyčísleným úrokom vo výške 438,99 Eur, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 6,72 Eur, úrokom vo výške 13,90 % ročne zo sumy 9 699,19 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 784,35 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok). Žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 438,99 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia zamietol (II. výrok) a rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Odvolateľ predovšetkým namietal, že nárok žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy vyčíslených úrokov 438,99 Eur od 05.05.2013 do zaplatenia je nárokom, ktorý predpokladá § 497 Obchodného zákonníka a žiadne iné ustanovenia tento nárok svojím znením nespochybňujú a uvedený nárok nepredstavuje rozpor so zásadou zákazu anatocizmu, teda súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne právne posúdenie.

10. S poukazom na odvolaciu námietku žalobcu, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, odvolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

11. Zmluvný úrok je plnenie, ktoré má akcesorickú povahu a je spojený s istinou úveru, od ktorej závisí aj samotný zmluvný úrok. Zmluvný úrok je vlastne odmena veriteľa za poskytnutie finančných prostriedkov dlžníkovi. Ak teda veriteľ poskytne dlžníkovi úver, má nárok na vrátenie poskytnutej sumy úveru ako aj právo na zmluvné úroky, ak sa tak s dlžníkom dohodli, a to v dohodnutej výške. Úrok z omeškania je však odlišným právnym inštitútom oproti úroku z úveru a je definovaný v ustanovení § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis“.

12. V preskúmvanej veci predmetom odvolania bol nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo zmluvných úrokov vyčíslených do zosplatnenia úveru vo výške 438,99 Eur, od 05.05.2013 do zaplatenia.

13. Súd prvej inštancie tento nárok žalobcu zamietol s odôvodnením, že podľa ustanovenia bodu 7.2. Úverovej zmluvy pri predčasnom splatení úveru má žalobca právo na úroky z omeškania len z poskytnutých peňažných prostriedkov, teda len z istiny. Súd prvej inštancie teda vychádzal z názoru, že v Zmluva o úvere neobsahovala dohodu zmluvných strán ohľadne platenia úrokov z omeškania z kapitalizovaných úrokov do zosplatnenia úveru.

13. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto nie sú súčasťou pohľadávky, ale sú jej príslušenstvom (§ 121 ods. 3 Obč. zákonníka). Rozhodovacia prax súdov v otázke nároku na úroky z omeškania z úrokov z omeškania vychádza z názoru, že oneskoreným zaplatením úrokov z omeškania nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania (NS SR sp. zn. 6 Obdo 4/94). Úroky tvoria tiež príslušenstvo pohľadávky; z hľadiska ust. § 131 ods. 3 Obč. zákonníka majú rovnaký charakter. Právo na zaplatenie úrokov má veriteľ na základe existencie hlavného záväzkového vzťahu a ich zmluvného dojednaní. Hlavným záväzkovým vzťahom je kauza, ktorá smeruje priamo k zaplateniu určitej čiastky peňazí, vedľajším je vzťah úrokový, ktorý je vzťahom akcesorickým. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický záväzok úrokový a pretrváva iba povinnosť zaplatiť už splatné úroky. Tým, že dlžník včas nezplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva dlhu a nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá pretože Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú.

15. K obdobným záverom dospel aj senát Krajského súdu v Nitre v rozhodnutí č.k. 15Co/28/2018-78 zo dňa 05. 02. 2019. Žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom senátu 25Co, ktorý posúdil nárok žalobcu ako veriteľa na zaplatenie úroku z omeškania z kapitalizovaných úrokov (do zosplatnenia istiny) dôvodným. Senát 25Co vychádzal s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo 143/98, ktorý rozhodoval ako odvolací senát z názoru, že úrok z úveru je súčasťou istiny, jeho splatnosť nastáva dňom vyhlásenia predčasnej splatnosti a pokiaľ dlžník istinu a kapitalizované úroky neuhradil, má povinnosť z nich platiť úroky z omeškania. Rozdielnosť právnych názorov odvolacích senátov spočíva v názore na otázku, či úroky z omeškania po ich splatnosti a vyčíslení sú súčasťou istiny a či potom „režim istiny“ má bez ďalšieho rovnaký dôsledok aj pre úrok z omeškania z nich požadovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu úrok netvorí bez ďalšieho dojednaní súčasť istiny, preto omeškanie s platením úroku je omeškaním s platením príslušenstva, nie pohľadávky, pričom nárok na zaplatenie príslušenstva z príslušenstva nemá oporu v zákone (odsek 14 rozsudku). Nárok aj po jeho splatnosti/zosplatnení a vyčíslení konkrétnou sumou nestráca právny charakter príslušenstva pohľadávky (stále ide o nárok na príslušenstvo a omeškanie s jeho splácaním) a nejde preto o peňažný dlh v kontexte ustanovenia § 517 ods. 1 Obč. zákonníka; zostáva len záväzok hlavný na vrátenie požičanej sumy. Podľa názoru odvolacieho súdu by nárok na príslušenstvo pohľadávky predstavujúcej príslušenstvo dlhu musel byť výslovne uzákonený v odseku 2 § 517 Obč. zákonníka (napr. slovami, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu alebo jeho príslušenstva).

16. Vyššie uvedené závery odvolacieho súdu nevyklúčujú právo zmluvných strán dohodu, že dohodnuté úroky sa stávajú súčasťou istiny (že k nej budú pripočítané v prípade omeškania s platením) s následným právom právo veriteľa žiadať, aby dlžník v prípade omeškania s platením (takto navýšenej) istiny zaplatil dohodnutú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. Je potom úlohou súdu posúdiť, či takéto dojednanie, k ide o zmluvné vzťahy medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi sú v súlade s úpravou Občianskeho zákonníka a osobitných právnych predpisov upravujúcich práva spotrebiteľa.

17. V danej veci podľa ustanovenia bodu 7.2.1 Zmluvy o úvere má veriteľ nárok v prípade omeškania dlžníka na zaplatenie zostatku Úveru s príslušenstvom v stanovenej lehote. Ak k zaplateniu nedôjde, dlžník je povinný uhradiť z nesplatennej časti Úveru (požičanej sumy, teda len istiny), popri úroku aj úrok z omeškania. Nárok na úrok z omeškania sa týka zaplatenia nesplateného zostatku úveru, t.j. istiny ; podľa formulácie textu prvej vety sa nárok na vrátenie viaže na úver a príslušenstvo (spolu na oba

nároky) a podľa druhej vety zaplataenie úroku z omeškania sa týka jednotlivo a výslovne špecifikovaných nárokov - nesplatenéj časti úveru (nie je výslovne uvedené, že ide o zostatok úveru s pripočítaným úrokom) a zaplataenia úroku.

18. Vzhľadom na to, že podľa zákona úroky z omeškania z úrokov žalobcovi nepatria a medzi stranami sporu nebola v Zmluve o úvere obsiahnutá dohoda, že dohodnuté úroky sa stávajú súčasťou istiny, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí tohto nároku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešným žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a žiadne si neuplatnili.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).